

Vispārējās tiesas 2013. gada 24. oktobra rīkojums —
Stromberg Menswear/ITSB — Leketoy Stormberg Inter
("STORMBERG")

(Lieta T-451/12) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Atcelšanas process — Agrāka Kopienas vārdiska preču zīme "STORMBERG" — Īpašnieka atteikšanās no apstrīdētās preču zīmes — Lēmums par atcelšanas procesa pabeigšanu — Pieteikums par restitutio in integrum — Pienākums norādīt pamatojumu — Regulas (EK) Nr. 207/2009 58. panta 1. punkts, 76. panta 1. punkts un 81. panta 1. punkts — Prasība, kas daļēji ir acīmredzami nepieņemama un daļēji acīmredzami juridiski nepamatota)

(2013/C 367/50)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Stromberg Menswear Ltd (Leeds, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji — A. Tsoutsanis, advokāts, un C. Tulley, solicitor)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — J. Crespo Carrillo)

Otra procesa ITS B Apelāciju padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Leketoy Stormberg Inter AS (Kristiansand S, Norvēģija) (pārstāvji — sākotnēji T. Mølsgaard un J. Løje, advokāti)

Priekšmets

Prasība par ITS B Apelāciju ceturtās padomes 2012. gada 3. augusta lēmumu lietā R 389/2012-4 attiecībā uz atcelšanas procesu starp Stromberg Menswear Ltd un Leketoy Stormberg Inter AS

Rezolutīvā daļa:

1) prasību noraidīt;

2) Stromberg Menswear Ltd atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 63, 2.3.2013.

Vispārējās tiesas 2013. gada 24. oktobra rīkojums —
Stromberg Menswear/ITSB — Leketoy Stormberg Inter
("STORMBERG")

(Lieta T-457/12) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Kopienas vārdiska preču zīme "STORMBERG" — Apelācijas sūdzība par lūgumu pārvērst Kopienas preču zīmi par valsts preču zīmju reģistrācijas pieteikumiem — Apelācijas sūdzības nepieņemamība Apelāciju padomē — Acīmredzami juridiski nepamatota prasība)

(2013/C 367/51)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Stromberg Menswear Ltd (Leeds, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji — A. Tsoutsanis, advokāts, un C. Tulley, solicitor)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — J. Crespo Carrillo)

Otra procesa ITS B Apelāciju padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Leketoy Stormberg Inter AS (Kristiansand S, Norvēģija) (pārstāvji — sākotnēji T. Mølsgaard, vēlāk — J. Løje, advokāti)

Priekšmets

Prasība atcelt ITS B Apelāciju ceturtās padomes 2012. gada 3. augusta lēmumu lietā R 428/2012-4 attiecībā uz Leketoy Stormberg Inter AS lūgumu pārvērst Kopienas preču zīmi par valsts preču zīmju reģistrācijas pieteikumiem

Rezolutīvā daļa:

1) prasību noraidīt;

2) Stromberg Menswear Ltd atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 63, 2.3.2013.

Prasība, kas celta 2013. gada 2. augustā — APRAM/Eiropas Komisija

(Lieta T-403/13)

(2013/C 367/52)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: APRAM — Administração dos Portos da Região Autónoma da Madeira, SA (Funchal, Portugāle) (pārstāvis — M. Gorjão-Henriques, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Eiropas Komisijas 2013. gada 27. marta Lēmuma C(2013) 1870, galīgā redakcija, ar kuru tiek samazināts Kohēzijas fonda ieguldījums projektā “RAM [Madeiras autonomā reģiona] ostas infrastruktūras attīstība — *Caniçal* osta”, Madeira, Portugāle, 1. un 2. pantu;

— atzīt, ka šajā lietā nav piemērojama Regula (EK) Nr. 16/2003 ⁽¹⁾ un, precīzāk, tās 7. pants, būtisku procesuālu pārkāpumu dēļ, Regulas (EK) Nr. 1164/94 ⁽²⁾ neievērošanas dēļ, vai, katrā ziņā, vispārējo tiesību principu, kas ir spēkā ES tiesību sistēmā, pārkāpumu dēļ;

— piespriest Eiropas Komisijai izmaksāt attiecīgo atlikumu;

— pakārtoti:

a) atzīt procedūras par jau samaksāto summu atgūšanu un tiesību ieturēt vēl nesamaksāto atlikumu noilgumu;

b) atzīt pienākumu samazināt Eiropas Komisijas veikto korekciju attiecībā uz iespējamām pretlikumībām, kas var noteikt visa atlikuma nesamaksāšanu un visu izdevumu, kas samaksāti pēc 2003. gada 3. jūnija, bet par kuriem rēķini sagatavoti laikā no 2002. gada jūnija līdz 2003. gada februārim, atgūšanu;

— katrā ziņā, piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza sešus pamatus.

1) Pirmais pamats: noteikumu par izdevumu atbilstību pārkāpums

Ar apstrīdēto lēmumu tiek pārkāptas tiesību normas par Līguma piemērošanu, īpaši normas, kas ir saistītas ar izdevumu atbilstību, lai tie varētu tikt finansēti no Eiropas fondiem, proti, Regulas (EK) Nr. 1164/94 11. pants un Regulas (EK) Nr. 16/2003 7. pants. Šajā jautājumā lietas dalībniekiem ir domstarpības par to, vai izdevumi, kas ir apmaksāti pēc atbilstības laikposma sākuma un tā laikā, ir uzskatāmi par izdevumiem, kas atbilst Eiropas finansējumam, lai gan rēķins par tiem tika sagatavots iepriekš.

2) Otrais pamats: Regulas (EK) Nr. 16/2003 7. panta prettiesiskums būtisku procesuālo pārkāpuma un augstāka spēka tiesību normas pārkāpuma dēļ

Lēmums ir prettiesisks arī tādēļ, ka tā pamatā ir Regula Nr. 16/2003, kas ir prettiesiska, jo to nav pieņēmusi Komisāru kolēģija, ne, pamatojoties uz pilnvarojuma procedūru, ne rakstveida procedūru, ne kādu citu vienkāršoto procedūru atbilstoši Komisijas Reglamentam ⁽³⁾, jo ar to nav ievērots šī reglamenta 18. pants, un ciktāl Komisija Regulas (EK) Nr. 16/2003 7. pantam ir piemērojusi interpretāciju, kas ir pretrunā Regulai (EK) Nr. 1164/94.

3) Trešais pamats: subsidiaritātes principa pārkāpums

Subsidiaritātes princips nozīmē, ka ir jāpieņem valsts tiesību normas, kas piemērojamas izdevumu atbilstībai, jo ekonomiskā, sociālā un teritoriālā kohēzija ir joma, kurā Savienībai un dalībvalstīm ir dalītā kompetence un kuras ietvaros tādējādi ir jāievēro šis princips. Tomēr Regulā Nr. 16/2003 tas ir pārkāpts, jo tajā ne tikai nav atsauces uz šo principu, bet ar to arī netiek pamatota sistēmas, kas tajā tiek ieviesta attiecībā uz šo principu, nepieciešamība.

4) Ceturtais pamats: tiesiskās pašlāvības principa un tiesiskās noteiktības principa pārkāpums un iestādes pienākuma ievērot pašas izdotos aktus pārkāpums

Saskaņā ar pastāvīgu Eiropas Komisijas administratīvo praksi attiecīgā tiesību norma tika interpretēta veidā, kuru šajā gadījumā aizstāv APRAM.

Šī interpretācija esot ņemta no Komisijas pilnvarotiem avotiem un tā esot paziņota gan Portugāles Republikai, gan citām dalībvalstīm, un atbilstoši tās saturam Portugāles valstij bija tiesības uzskatīt, ka rēķini, kas ir saņemti pirms tam, kad pieprasījums pilnā apmērā tika saņemts Komisijā, un apmaksāti pēc tam, ir atbilstīgi. Tā uzskatīja arī kompetentās valsts iestādes. Tādējādi APRAM radās tiesiskā pašlāvība, ka šie izdevumi bija faktiski atbilstīgi.

Interpretācijas, kuru šobrīd aizstāv Komisija, piemērošana acīmredzami pārkāpj tiesiskās noteiktības principu, radot APRAM ievērojamu finansiālu slogu, lai gan tas nav ne taisnīgs, ne paredzams.

5) Piektais pamats: samērīguma principa pārkāpums

Pat ja ir taisnība, ka atbilstoši Regulas Nr. 1164/94 II pielikuma H pantam Eiropas Komisija var veikt finanšu korekcijas, kuras tās uzskata par nepieciešamām, un tādēļ piešķirtais atbalsts var tikt pilnībā vai daļēji atcelts, tai ir jāievēro arī samērīguma princips, ņemot vērā konkrētā gadījuma apstākļus, piemēram,

pārkāpuma veidu un finansiālo seku, kādas var radīt iespējami pārvaldes vai kontroles sistēmas trūkumi, apmēru, lai netiktu izvēlēts nesamērīgs pasākums. Tādējādi nav saprotams, kā varēja tikt paredzēta pilnīga piešķirtā atbalsta atcelšana, jo korekcija 100 % apmērā ir piemērojama tikai tad, ja trūkumi pārvaldes un kontroles sistēmās vai konstatētā pārkāpuma smagums ir pielīdzināmi pilnīgai Kopienų noteikumu neievērošanai, kas nozīmē, ka visi maksājumi ir prettiesiski. Ja tas tā nav, šīs iestādes piedāvā korekcijas tikai 5 %, 2 % apmērā vai pat nepiemēro nekādas korekcijas.

Attiecīgās tiesību normas interpretācijas grūtības ir izšķirošs atbildību mīkstinošs faktors, kurš Eiropas Komisijai vienmēr ir jāņem vērā. Atbilstoši aprakstītajiem apstākļiem, lai sasniegtu vēlamā mērķi, pastāv mazāk ierobežojoši pasākumi — samazinātas likmes korekcija vai korekcijas nepiemērošana. Attiecīgi, pat ja Komisija nolēmu piemērot korekciju piešķirtajam atbalstam, kā tas nav noticis, šī korekcija nekādā gadījumā nevarētu pārsniegt 5 % un tai faktiski ir jābūt mazākai vai līdzvērtīgai ar nulli.

6) Sestais pamats: noilgums

Katrā ziņā iespējai pieprasīt izdevumu, kas ir radušies līdz 2003. gada 3. jūnijam, atmaksu jau ir iestājies noilgums, jo pēdējais rēķins ir sagatavots 2003. gada 28. februārī, proti, trīs mēnešus un divas dienas pirms attiecīgā datuma. Tomēr atbilstoši [1995. gada] 18. decembra Regulai Nr. 2988/95⁽⁴⁾ noilguma termiņš prasības celšanai ir četri gadi, skaitot no pārkāpuma veikšanas.

⁽¹⁾ Komisijas 2003. gada 6. janvāra Regula (EK) Nr. 16/2003, ar ko paredz īpašus sīki izstrādātus noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr. 1164/94 piemērošanai attiecībā uz izdevumu atbilstīgumu Kohēzijas fonda daļēji finansētu pasākumu kontekstā (OV L 2, 7. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 1994. gada 16. maija Regula (EK) Nr. 1164/94 par Kohēzijas fonda izveidi (OV L 130, 1. lpp.).

⁽³⁾ OV L 308, 8.12.2000, 26. lpp.

⁽⁴⁾ Padomes 1995. gada 18. decembra Regula (EK, Euratom) Nr. 2988/95 par Eiropas Kopienų finanšu interešu aizsardzību (OV L 312, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2013. gada 2. augustā — Companhia Previdente un Socitrel/Komisija

(Lieta T-409/13)

(2013/C 367/53)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: COMPANHIA PREVIDENTE — Sociedade de Controle de Participações Financeiras, SA (Lisabona, Portugāle) un

SOCITREL — Sociedade Industrial de Trefilaria, SA (Trofa, Portugāle) (pārstāvji — D. Proença de Carvalho, J. Caimoto Duarte, F. Proença de Carvalho un T. Luisa Faria, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

— atzīt prasību par pieņemamu un pamatotu;

— atcelt Eiropas Komisijas Konkurences ģenerāldirektora 2013. gada 24. maija Lēmumu Nr. D/2013/048425 par atteikumu maksātspējas neesamības dēļ samazināt naudas sodu, kas SOCITREL piemērots procedūrā par LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta pārkāpumu, kurā par tā samaksu solidāri atbildīga tika atzīta arī COMPANHIA PREVIDENTE;

— piemērot prasītājām naudas soda samazinājumu tāpēc, ka tās nespēj to samaksāt.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza divus pamatus, kas būtībā ir šādi:

1) Pirmais pamats: pienākuma norādīt pamatojumu saskaņā ar LESD 296. pantu neizpilde, Eiropas Komisijai atstājot bez ievēribas COMPANHIA PREVIDENTE koncerna iesniegtos savas maksātspējas pierādījumus

— Prasītājas apgalvo, ka LESD 296. panta pārkāpums esot noticis ar to, ka nav nedz pienācīgi izklāstīts atteikuma maksātspējas neesamības dēļ samazināt naudas sodu pamatojums, jo netika īpaši izvērtēti priekšnosacījumi, kam atbilstoši gan Eiropas Komisijas lēmumu pieņemšanas praksei (proti, Pamatnostādņu naudas soda aprēķināšanai, piemērojot Regulas Nr. 1/2003 23. panta 2. punkta a) apakšpunktu⁽¹⁾), turpmāk tekstā — “Pamatnostātnes”, 35. pantā noteiktajam), gan Eiropas Savienības tiesu judikatūrai jautājumā par maksātspēju, ir jāiestājas, lai tādēļ tiktu piešķirts naudas soda samazinājums, nedz pienācīgi iztirzāti arī Eiropas Komisijā notikušajā attiecīgajā procedūrā [COMPANHIA PREVIDENTE] izvirzītie argumenti jautājumā par COMPANHIA PREVIDENTE koncerna atbilstību minētajiem priekšnosacījumiem.

2) Otrais pamats: kļūda faktos, acīmredzama kļūda vērtējumā un samērīguma principa pārkāpums, COMPANHIA PREVIDENTE koncerna maksātspējas neesamības dēļ nesamazināt naudas sodu